

- 2) *Asiassa C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation*, 12.12.2006 annetussa tuomiossa toiseen ja neljänteen kysymykseen annetut vastaukset pätevät myös, kun

— jaettujen osinkojen taustalla olevasta voitosta kannettua ulkomaista yhteisöveroa ei ole tai ei ole kokonaan maksanut ulkomailla asuva yhtiö, joka on maksanut nämä osingot maassa asuvalle yhtiölle, vaan veron on maksanut jäsenvaltiossa asuva yhtiö, joka on kyseisen osingot maksaneen yhtiön suora tai välillinen tytäryhtiö,

— yhteisveroennakkoa ei ole maksanut maassa asuva yhtiö, joka on saanut osinkoa ulkomailla asuvalta yhtiöltä, vaan sen on konserniverotusjärjestelmän puitteissa maksanut ensin mainitun yhtiön maassa asuva emoyhtiö.

- 3) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että jäsenvaltiossa asuva emoyhtiö, joka on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen konserniverotusjärjestelmän puitteissa joutunut unionin oikeuden vastaisesti maksamaan yhteisveroennakon ulkomaisista osingoista peräisin olevasta osasta voittoa, voi vaatia tämän aiheuttomasti kannetun veron palauttamista siltä osin kuin veroennakko on suurempi kuin se yhteisöveron lisämäärä, joka kyseessä olevalla jäsenvaltiolla oli oikeus kantaa kompensoidakseen ulkomaisten osinkojen perustana oleviin voittoihin sovelletun, maassa asuvan yhtiön voittoihin sovellettua nimellisverokantaa alhaisemman nimellisverokannan.

- 4) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että jäsenvaltiossa asuva yhtiö, jolla on kolmannessa maassa asuvasta yhtiöstä omistusosuus, jonka perusteella sillä on selvä vaikutusvalta tämän yhtiön päätöksiin ja mahdollisuus määrätä sen toiminnasta, voi vedota SEUT 63 artiklaan kyseenalaistaakseen sen, onko tuon määräyksen kanssa yhteensopiva jäsenvaltion lainsäädäntö, joka koskee tuosta kolmannelta maasta peräisin olevien osinkojen verokohtelua ja jota ei sovelleta ainoastaan tilanteisiin, joissa emoyhtiö käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa osinkoja jakavassa yhtiössä.

- 5) Edellä mainitussa asiassa *Test Claimants in the FII Group Litigation* annetussa tuomiossa kolmanteen kysymykseen annettu vastaus ei päde tilanteissa, joissa muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet tytäryhtiöt, joille yhteisveroennakkoa ei ole voitu siirtää, eivät ole verovelvollisia emoyhtiön jäsenvaltiossa.

(¹) EUVL C 103, 2.4.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 8.11.2012 (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württembergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Yoshikazu Iida v. Stadt Ulm

(Asia C-40/11) (¹)

(SEUT 20 ja SEUT 21 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 51 artikla — Direktiivi 2003/109/EY — Kolmansien maiden kansalaiset — Oikeus oleskella jäsenvaltiossa — Direktiivi 2004/38/EY — Unionin kansalaisen perheenjäsenet, jotka ovat kolmannen maan kansalaisia — Kolmannen maan kansalainen, joka ei tule unionin kansalaisen mukana vastaanottavaan jäsenvaltioon eikä seuraa häntä sinne myöhemmin ja joka pysyy unionin kansalaisen lähtöjäsenvaltiossa — Kolmannen maan kansalaisen oikeus oleskella toisessa jäsenvaltiossa oleskelevan unionin kansalaisen lähtöjäsenvaltiossa — Unionin kansalaisuus — Perusoikeudet)

(2013/C 9/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Yoshikazu Iida

Vastaaja: Stadt Ulm

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — SEUT 21 artiklan 1 kohdan sekä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77) 2 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 3 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan tulkinta Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan valossa — SEU 6 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 artiklan 3 kohdan, 45 artiklan 1 kohdan ja 51 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen tulkinta — Alaikäinen lapsi, joka on jäsenvaltion kansalainen ja joka on yhdessä äitinsä kanssa siirtynyt oleskelemaan pääasiallisesti muussa jäsenvaltiossa — Isän, joka on kolmannen maan kansalainen ja toimii lapsen huoltajana, oikeus oleskella lapsen lähtövaltiossa — Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisala — Unionin oikeuden soveltamisen käsite

Tuomiolauselma

Kun kyseessä eivät ole Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY soveltamisalaan kuuluvat tilanteet ja kun ei ole olemassa myöskään muuta liittyntää unionin kansalaisuutta koskeviin unionin oikeuden säännöksiin, kolmannen maan kansalainen ei voi vaatia unionin kansalaisesta johdettua oleskeluoikeutta.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2012 (Oberlandesgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. v. Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Asia C-56/11) (¹)

(Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien suoja — Asetus (EY) N:o 2100/94 — Lisäysaineiston kunnostaminen — Lisäysaineiston kunnostajan velvollisuus antaa tietoja yhteisön oikeuden haltijalle — Vaatimukset, jotka koskevat tietojensaantipyynnön tekemisajankohtaa ja sisältöä)

(2013/C 9/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Vastaaja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht Düsseldorf — Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 (EYVL L 227, s. 1) 14 artiklan 3 kohdan 6 alakohdan ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä 24.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 (EYVL L 173, s. 14) 9 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkinta — Valmistajan velvollisuus toimittaa tietoja kasvinjalostajanoikeuksien haltijalle — Vaatimukset, jotka koskevat sellaisen tietojen toimittamista koskevan pyynnön tekemisajankohtaa ja sisältöä, joka voi perustella velvollisuuden toimittaa tietoja

Tuomiolauselma

1) Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 9 artiklan 3 kohtaa ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94, sellaisena kuin se on muutettuna 3.12.1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2605/98, 14 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että lisäysaineiston kunnostajan suojattuja lajikkeita koskeva tietojenantovelvollisuus on alkanut, kun tiettyyn markkinointivuoteen liittyvä tietojensaantipyyntö on esitetty ennen mainitun markkinointivuoden päättymistä. Tällainen velvollisuus voi kuitenkin koskea kuluvaan vuoteen edeltäviin kolmeen markkinointivuoteen liittyviä tietoja, jos yhteisön kasvinjalostajanoikeuden omistaja on esittänyt ensimmäisen pyynnön, joka koskee samoja lajikkeita, samalle kunnostajalle tietojensaantipyynnössä tarkoitetuista edeltävistä markkinointivuosista ensimmäisen aikana.

2) Asetuksen N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdan kuudetta luetelmakohtaa ja asetuksen N:o 1768/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2605/98, 9 artiklaa on tulkittava siten, että suojatun lajikkeen omistajan lisäysaineiston kunnostajalle osoittaman tietojensaantipyynnön ei tarvitse sisältää siinä esitettyjä viitteitä tukevaa näyttöä. Lisäksi se seikka, että viljelijä sopimusviljelee suojattua lajiketta, ei yksin voi olla viite siitä, että lisäysaineiston kunnostaja on kunnostanut tai aikoo kunnostaa korjattua tuotetta, joka on saatu mainitun lajikkeen lisäysaineistoa istuttamalla, sen istutusta varten. Tällainen seikka voi kuitenkin asian muiden olosuhteiden perusteella mahdollistaa sellaisen päätelmän, että kyse on tällaisesta viitteestä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava käsiteltävänä olevassa riita-asiassa.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2012 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Pfeifer & Langen KG v. Hauptzollamt Aachen

(Asia C-131/11) (¹)

(Maatalous — Asetus (ETY) N:o 1443/82 — 3 artiklan 4 kohta — Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltaminen — Jäsenvaltion viranomaisten tuottajan luona jälkeensä suoritamassa tarkastuksessa toteama sokerin lisämäärä — Tämän lisämäärän huomioon ottaminen vahvistettaessa sen markkinointivuoden lopullinen tuotanto, jonka aikana erotus on todettu)

(2013/C 9/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf